

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA
JAVNE NABAVE

Zagreb, studeni 2009

ZAKON O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Opće odredbe

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje nadležnost Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave (u daljnjem tekstu: Državna komisija) te druga pitanja vezana za rad Državne komisije.

Članak 2.

(1) Državna komisija je samostalno i neovisno državno tijelo nadležno za rješavanje žalbi u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva.

(2) Državna komisija u žalbenom postupku odlučuje o zakonitosti postupaka, radnji, propuštanja radnji i odluka kao pojedinačnih akata donesenih u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva.

(3) Državna komisija odlučuje i o drugim zahtjevima koje su u postupku pravne zaštite ovlaštene postaviti stranke postupka.

(4) Državna komisija podnosi optužne prijedloge za prekršaje propisane ovim zakonom i drugim propisima koji uređuju područje javne nabave.

Članak 3.

(1) Državna komisija za svoj rad odgovara Hrvatskom saboru.

(2) Sjedište Državne komisije je u Zagrebu.

Članak 4.

Zabranjen je pokušaj utjecaja kao i utjecaj na donošenje odluka Državne komisije.

Zabranjena je svaka uporaba javnih ovlasti, sredstava javnog priopćavanja kao i javno istupanje radi utjecaja na tijek i ishod postupka pred Državnom komisijom.

Članak 5.

(1) Statutom Državne komisije uređuju se unutarnje ustrojstvo, plaće i druga pitanja vezana za rad Državne komisije.

(2) Statut Državne komisije, kao i njegove izmjene i dopune, donosi se na prijedlog predsjednika Državne komisije većinom glasova svih članova Državne komisije.

(3) Statut Državne komisije potvrđuje Hrvatski sabor.

(4) Statut Državne komisije se objavljuje u »Narodnim novinama«.

Članak 6.

Izrazi koji se u ovom Zakonu koriste za osobe u muškom rodu su neutralni i odnose se na muške i ženske osobe.

Sastav Državne komisije

Članak 7.

Državna komisija ima pet članova od kojih je jedan predsjednik i jedan zamjenik predsjednika.

Članak 8.

(1) Predsjednik Državne komisije zastupa i predstavlja Državnu komisiju te upravlja njenim radom.

(2) Predsjednika Državne komisije u slučaju spriječenosti ili odsutnosti zamjenjuje zamjenik predsjednika.

Postupak imenovanja i trajanje mandata

Članak 9.

(1) Članove Državne komisije imenuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.

(2) Natječaj za imenovanje članova Državne komisije mora se objaviti u „Narodnim novinama“ najkasnije 6 mjeseci prije isteka mandata članova Državne komisije, a može se objaviti i u dnevnom tisku.

(3) U natječaju se objavljuju uvjeti propisani ovim zakonom za članove Državne komisije i dokazi o ispunjavanju uvjeta, vrijeme na koje se imenuju, rok do kojeg se primaju prijave i rok u kojemu će kandidati biti obaviješteni o izboru.

(4) Rok za podnošenje prijave na natječaj iznosi 15 dana od dana objave natječaja u „Narodnim novinama“.

(5) Vlada će imenovati povjerenstvo za pripremu i provedbu natječaja za utvrđivanje liste kandidata koji su se prijavili na natječaj i ispunjavaju uvjete za članove Državne komisije propisane ovim zakonom.

(6) Povjerenstvo će Vladi Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od dana isteka roka za podnošenje prijave, dostaviti listu kandidata koji ispunjavaju uvjete propisane ovim zakonom.

(7) Vlada Republike Hrvatske će između kandidata za koje je utvrđeno da ispunjavaju uvjete odabrati kandidate koje će predložiti Hrvatskom saboru za predsjednika, zamjenika predsjednika i članove Državne komisije.

(8) Prijedlog kandidata za imenovanje treba sadržavati obrazloženje o ispunjavanju uvjeta i razloge za imenovanje. Uz prijedlog kandidata za imenovanje Vlada Republike Hrvatske

dostavlja Hrvatskom saboru podatke o ostalim kandidatima koji ispunjavaju uvjete za člana Državne komisije propisane ovim Zakonom

(9) Članove Državne komisije odlukom imenuje Hrvatski sabor.

(10) Odluka o imenovanju objavljuje se u Narodnim novinama i dostavlja se svim kandidatima koji su podnijeli prijavu na natječaj u roku od 15 dana od dana donošenja.

(11) Protiv odluke Hrvatskog sabora nezadovoljni kandidat može podnijeti tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana primitka odluke o imenovanju članova Državne komisije.

(12) Ako se na natječaj nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih osoba ne ispunjava uvjete, natječaj će se ponoviti. Do imenovanja člana Državne komisije na temelju ponovljenog natječaja imenovati će se vršitelj dužnosti ali najduže za razdoblje od šest mjeseci. Vršitelja dužnosti će na prijedlog Vlade Republike Hrvatske imenovati Hrvatski sabor. Vršitelj dužnosti mora ispunjavati uvjete propisane ovim zakonom za člana Državne komisije za kojeg se imenuje.

(13) Član Državne komisije se imenuje na razdoblje od 5 godina i može biti ponovno imenovan.

Članovi Državne komisije

Članak 10.

(1) Članom Državne komisije može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske, koji ima visoku stručnu spremu koja se stjecala temeljem ranije važećih propisa, odnosno koji ima završen diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij, radno iskustvo od najmanje deset godina, od čega najmanje pet godine na poslovima javne nabave.

(2) Za predsjednika Državne komisije imenuje se osoba koja ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka te ima završen sveučilišni studij prava odnosno visoku stručnu spremu, stručni naziv diplomirani pravnik, stečenu temeljem ranije važećih propisa, položen pravosudni ispit, najmanje šest godina rada kao sudac, državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika, javni bilježnik ili odvjetnik, odnosno 10 godina na drugim pravnim poslovima nakon položenog pravosudnog ispita.

(3) Osim predsjednika Državne komisije, još najmanje dva člana Državne komisije moraju ispunjavati uvjete iz stavka 1. ovoga članka te moraju biti osobe koje imaju završen sveučilišni studij prava odnosno visoku stručnu spremu stečenu temeljem ranije važećih propisa, od kojih se jedan imenuje za zamjenika predsjednika. Ostali članovi moraju ispunjavati uvjete iz stavka 1. ovoga članka te mogu imati završen sveučilišni studij ekonomije ili tehničkog usmjerenja odnosno visoku stručnu spremu temeljem ranije važećih propisa.

Članak 11.

(1) Član Državne komisije mora čuvati svoj ugled, kao i ugled Državne komisije, ne dovoditi u pitanje svoju nepristranost i neovisnost u odlučivanju kao i samostalnost u radu Državne komisije.

(2) Član Državne komisije ne smije obavljati službu ili posao koji bi mogli utjecati na njegovu samostalnost i nepristranost u obavljanju posla.

(3) Član Državne komisije ne smije samostalno obavljati gospodarsku, profesionalnu ili drugu

djelatnost, imati u trgovačkom društvu udio u kapitalu ili poslovni udjel, pravo odlučivanja, glasačka prava ili biti član uprave, nadzornih odbora i drugih tijela.

(4) Član Državne komisije nije dužnosnik.

(5) Član Državne komisije ne smije biti član političke stranke, obavljati dužnost u tijelima političke stranke niti biti član bilo kojeg oblika interesnog udruženja koji bi mogli dovesti do sukoba interesa.

Članak 12.

(1) Član Državne komisije dužan je stručno se usavršavati.

(2) Član Državne komisije može sudjelovati kao predavač ili sudionik u programima stručnog usavršavanja.

(3) Član Državne komisije može pisati i objavljivati stručne i znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih institucija, skupova i komisija.

Razrješenje člana Državne komisije

Članak 13.

(1) Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske može razriješiti člana Državne komisije prije isteka mandata ako:

1. razrješenje zahtijeva član
2. trajno izgubi sposobnost obavljanja poslova
3. počinu kazneno djelo protiv Republike Hrvatske, imovine, sigurnosti platnog prometa i poslovanja te službene dužnosti
4. obavlja službu ili poslove odnosno član je političke stranke, obavlja dužnost u tijelima političke stranke ili je član bilo kojeg oblika interesnog udruženja protivno odredbama članka 11. stavaka 2., 3. i 5. ovoga Zakona
5. bez opravdanog razloga ne obavlja poslove člana Državne komisije.

(2) O postojanju razloga za razrješenje člana Državne komisije prije isteka mandata predsjednik Državne komisije obavezan je izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(3) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika Državne komisije prije isteka mandata zamjenik predsjednika Državne komisije obavezan je izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(4) Vlada će istovremeno s podnošenjem prijedloga za razrješenje Hrvatskom saboru objaviti i natječaj iz članka 9. ovoga Zakona.

(5) Ako Državna komisija zbog razrješenja člana ne može obavljati poslove, Vlada će istovremeno s prijedlogom za razrješenje Hrvatskom saboru predložiti vršitelja dužnosti do imenovanja člana.

Način odlučivanja Državne komisije

Članak 14.

(1) Državna komisija u žalbenom predmetu donosi odluke na sjednici većinom glasova članova Državne komisije.

(2) Državna komisija može pravovaljano odlučivati ako su na sjednici prisutna najmanje tri

člana, od kojih jedan mora biti predsjednik ili zamjenik predsjednika. Član Državne komisije ne može biti suzdržan od glasanja.

Naknada za vođenje žalbenog postupka

Članak 15.

(1) Naknada za vođenje žalbenog postupka pred Državnom komisijom u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva, određuje se sukladno Zakonu o javnoj nabavi.

(2) Žalitelj uz žalbu mora dostaviti dokaz o uplati naknade za vođenje žalbenog postupka.

(3) Ako dostavljena žalba ne sadrži traženi dokaz o uplati naknade, Državna komisija pozvati će žalitelja na uplatu naknade u roku koji ne može biti duži od pet dana.

(4) Ako žalitelj ne plati naknadu za vođenje žalbenog postupka ili ne dostavi dokaz o uplati naknade za vođenje postupka sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka žalba će se odbaciti kao nedopuštena.

Radnici Državne komisije

Članak 16.

(1) Stručne i opće poslove u Državnoj komisiji obavljaju radnici Državne komisije.

(2) Broj radnika za obavljanje stručnih i općih poslova, opis poslova i radnih zadataka, uvjeti i školska sprema, trajanje i obavljanje vježbeničke prakse, te druga pitanja s tim u svezi utvrđuju se Pravilnikom o unutarnjem redu.

(3) Pravilnik o unutarnjem redu donosi predsjednik Državne komisije.

Članak 17.

Na radnike i članove Državne komisije, za sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se opći propisi o radu.

Financiranje rada

Članak 18.

(1) Sredstva za rad Državne komisije osiguravaju se u državnom proračunu.

(2) Sredstva za rad Državne komisije obuhvaćaju sredstva za obavljanje redovne djelatnosti (sredstva za rashode za radnike, sredstva za materijalne rashode i sredstva za kapitalna ulaganja u zgrade i tehničku opremu).

(3) Prihodi od naknada za vođenje žalbenoga postupka i upravnih pristojbi u žalbenom postupku prihod su državnog proračuna Republike Hrvatske.

Izvješćivanje

Članak 19.

(1) Državna komisija obvezna je jednom godišnje, a najkasnije do 31. ožujka za prethodnu

kalendarsku godinu podnijeti Hrvatskom saboru izvješće o svom radu.

(2) Na zahtjev Hrvatskoga sabora Državna komisija je obvezna izvješće podnijeti i za razdoblje kraće od godine dana.

(3) Sastavni dio godišnjeg izvješća su podaci i analize o pravnoj zaštiti u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva. Izvješće sadrži podatke o:

1. broju zaprimljenih predmeta,
2. broju riješenih predmeta (odbačene, odbijene, osnovane žalbe),
3. broju poništenih postupaka nabave,
4. broju neriješenih predmeta,
5. popis naručitelja koji imaju veći broj postupaka pred Državnom komisijom u kojima je utvrđeno kršenje zakonske odredbe u postupku javne nabave,
6. statistici značajnoj za praćenje pojava u žalbenim predmetima,
7. ocjeni stanja u pravnoj zaštiti i javnoj nabavi općenito.

Javnost rada

Članak 20.

(1) Odluka donesena po žalbi u postupku pravne zaštite pred Državnom komisijom javno se objavljuje na internetskoj stranici Državne komisije.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se odmah po saznanju da je odluku zaprimila najmanje jedna stranka postupka pravne zaštite.

Odgovornost za štetu

Članak 21.

(1) Štetu koja stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom Državne komisije naknađuje Republika Hrvatska.

(2) Republika Hrvatska zatražiti će povrat isplaćene naknade samo kad je član Državne komisije štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

Prekršajne odredbe

Članak 22.

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ako postupaju suprotno odredbama članka 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba, odgovorna osoba u pravnoj osobi, odgovorna osoba u državnom tijelu ili jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prekršajni postupak se ne može pokrenuti nakon proteka dvije godine od dana počinjenja prekršaja.

(4) Apsolutna zastara nastupa kada protekne dvostruko vrijeme od dana počinjenja prekršaja određeno stavkom 3. ovoga članka.

Prijelazne i završne odredbe

Članak 23.

(1) Članovi Državne komisije imenovani po odredbama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (»Narodne novine«, broj 117/03) nastavljaju obavljati poslove do isteka mandata.

(2) Državna komisija će dostaviti Statut na potvrdu Hrvatskom saboru u roku od 30 dana od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

(3) Predsjednik Državne komisije donijeti će Pravilnik o unutarnjem redu u roku od 30 dana od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

Članak 24.

Stupanjem ovoga Zakona na snagu prestaje važiti Zakon o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (»Narodne novine«, 117/03)

Članak 25.

Odredbe članka 15. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona primjenjivati će se na žalbene postupke započete nakon stupanja ovog Zakona na snagu.

Članak 26.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od objave u »Narodnim novinama«.

OBJAŠNJENJE ODREDBI KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Članak 1.

Ovim odredbom određen je sadržaj Zakona te je navedeno da isti uređuje nadležnost, te druga pitanja važna za rad Državne komisije.

Članak 2.

Odredbom ovoga članka jasno se definira Državna komisija kao samostalno i neovisno državno tijelo. Nadalje, istom odredbom definirana je i nadležnost Državne komisije kao tijela koje odlučuje o žalbama u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva. Navodi se i o čemu Državna komisija odlučuje kada postupa po žalbi, te se određuje da Državna komisija odlučuje i o drugim zahtjevima koje stranke postupka pravne zaštite mogu postaviti. Drugi zahtjevi su primjerice zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, zahtjev za određivanjem privremene mjere, zahtjev za odobrenjem nastavka postupka nabave koji se normirani Zakonom o javnoj nabavi (Narodne novine, 110/07, 125/08). Odredbom ovoga članka Državna komisija ima nadležnost pokretanja prekršajnih postupaka za prekršaje iz ovoga zakona kao i iz drugih propisa koji uređuju područje javne nabave.

Pravna zaštita u postupcima javne nabave, sukladno direktivama 89/665 EEZ i 2007/66 EZ, mora biti osigurana od strane sudbene vlasti, ukoliko isto nije moguće, tada tijelo nadležno za kontrolu postupaka javne nabave mora biti ustrojeno sukladno navedenim direktivama. Državna komisija nije tijelo sudbene vlasti, ali sukladno odredbama ovoga Konačnog prijedloga Zakona, ispunjava zahtjeve odnosnih direktiva.

Članak 3.

Odredbom ovoga članka navodi se da Državna komisija za svoj rad odgovara Hrvatskom saboru te da je njeno sjedište u Zagrebu.

Članak 4.

Izričitom dikcijom ove odredbe zabranjuje se svaki utjecaj, kao i pokušaj utjecaja na donošenje odluka pred Državnom komisijom. Naglašena je i zabrana uporabe javnih ovlasti, sredstava javnog priopćavanja kao i javno istupanje radi utjecaja na tijek i ishod postupka pred Državnom komisijom. Članak 22. određuje i sankciju za osobe koje prekrše ovu odredbu.

Članak 5.

Člankom 5. se navodi da će pitanja unutarnjeg ustrojstva, kao i druga pitanja vezana za rad Državne komisije, biti uređena Statutom koji će potvrditi Hrvatski sabor. Navedeno rješenje sukladno je odredbi članka 3. kojom je navedeno da Državna komisija za svoj rad odgovara Hrvatskom saboru.

Članak 6.

Ovom odredbom se ukazuje na neutralnost izraza koji se u tekstu koriste u muškom rodu.

Članak 7.

Odnosna odredba određuje sastav Državne komisije koja ima 5 članova, od kojih je jedan

predsjednika, a jedan zamjenik predsjednika, odnosno jasno se navodi da su i predsjednik i zamjenik predsjednika članovi Državne komisije. U ovom je kontekstu potrebno razmatrati daljnje odredbe Konačnog prijedloga zakona, posebno u dijelu koji se odnosi na imenovanje i razrješenje člana Državne komisije.

Članak 8.

Ovim člankom određena su ovlaštenja za zastupanje, predstavljanje i upravljanje radom Državne komisije. Navedena su ovlaštenja povjerena predsjedniku Državne komisije. Zbog omogućavanja funkcionalnosti Državne komisije, predsjednika Državne komisije u slučaju spriječenosti ili odsutnosti zamjenjuje zamjenik predsjednika.

Članak 9.

Ovim člankom određen je način na koji se imenuju članovi Državne komisije, kao i mandat na koji se imenuju. Naime, određeno je da članove Državne komisije, na prijedlog Vlade RH imenuje Hrvatski sabor i to na mandat od 5 godina. Isto tako, jasno je definiran postupak natječaja temeljem kojega Vlada RH Hrvatskom saboru predlaže imenovanje. Navedenom odredbom postignuta je transparentnost postupka imenovanja članova Državne komisije.

Članak 10.

Ovim člankom su određeni uvjeti koje moraju ispunjavati članovi Državne komisije. Članom Državne komisije može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske s visokom stručnom spremom koji ima radno iskustvo od najmanje deset godina, od čega najmanje pet godine mora biti na poslovima javne nabave.

Određeni su i posebni uvjeti koje mora ispunjavati predsjednik (pravnik s položenim pravosudnim ispitom i određenim iskustvom) i zamjenik predsjednika Državne komisije (pravnik) te ostali članovi (pravnici/ekonomisti/tehničko usmjerenje).

Članak 11.

Odredba ovoga članka određuju da član Državne komisije mora čuvati svoj ugled i ne dovoditi u pitanje svoju nepristranost i neovisnost u odlučivanju i samostalnost institucije kao i da član Državne komisije ne smije obavljati drugu službu ili posao koji bi mogli utjecati na njegovu samostalnost, nepristranost ili neovisnost u obavljanju posla.

Isto tako, naglašeno je da član Državne komisije ne može samostalno obavljati gospodarsku, profesionalnu ili drugu djelatnost, imati u trgovačkom društvu udio u kapitalu ili poslovni udjel, pravo odlučivanja, glasačka prava ili biti član uprave, nadzornih odbora i drugih tijela.

Ovom odredbom se naglašava da član Državne komisije nema status državnog dužnosnika. Zabranom članstva i obavljanja dužnosti u tijelima političke stranke te zabranom članstva u interesnim organizacijama naglašena je neovisnost članova.

Članak 12.

Ovim člankom određuje se obveza stručnog usavršavanja člana Državne komisije kao i mogućnost sudjelovanja u programima stručnog usavršavanja te mogućnost pisanja i objavljivanja stručnih i znanstvenih radove kao i sudjelovanja u radu znanstvenih institucija, skupova i komisija.

Članak 13.

U odredbama ovoga članka određen je način razrješavanja dužnosti člana Državne komisije prije isteka mandata. Sukladno direktivi 89/665 EEZ-a, član Državne komisije može biti

razriješen samo ukoliko se ispune razlozi određeni zakonom te se na taj način jamči samostalnost članova i institucije. Kao i kod postupka imenovanja, Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske može razriješiti dužnosti člana Državne komisije prije isteka mandata ako:

1. razrješenje zahtijeva sam član
2. trajno izgubi sposobnost obavljanja dužnosti,
3. počini određena kaznena djela
4. isti obavlja djelatnost čije obavljanje ovaj prijedlog zabranjuje članu Državne komisije
5. bez opravdanog razloga ne obavlja dužnost člana Državne komisije.

Propisana je procedura koju je potrebno poštovati prilikom razrješenja, kao i procedura za istovremeno imenovanje vršitelja dužnosti u slučaju da Državna komisija radi razrješenja ne može funkcionirati (nemogućnost sastavljanja kvoruma iz članka 14. stavka 2. Konačnog prijedloga zakona). Određeno je da će Vlada RH istovremeno s prijedlogom za razrješenje objaviti natječaj iz članka 9. ovoga zakona.

Članak 14.

Ovom odredbom normiran je način odlučivanja u žalbenim predmetima.

Članak 15.

Odredba ovoga članka određuje da se naknada za vođenje žalbenog postupka pred Državnom komisijom u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva određuje sukladno Zakonu o javnoj nabavi.

Naknada za vođenje žalbenog postupka mora biti uplaćena prije isteka roka za ulaganje žalbe, a uplaćivanje iste je procesna pretpostavka, odnosno žalitelj uz žalbu mora dostaviti dokaz o uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u postupcima javne nabave, dodjele koncesija ili javno-privatnog partnerstva. Ako dostavljena žalba ne sadrži traženi dokaz o uplati naknade, Državna komisija pozvati će žalitelja na uplatu naknade unutar roka od 5 dana. Konačno, određuje se da će žalba koja ne sadrži dokaz o uplati naknade u žalbenom roku ili u naknadno određenom roku biti odbačena kao nedopuštena.

Članak 16.

Ovim člankom je određeno je da stručne i opće poslove u Državnoj komisiji obavljaju radnici (u smislu odredaba Zakona o radu) te da će se broj radnika za obavljanje stručnih i općih poslova, opis poslova i radnih zadataka, uvjeti i školska sprema, trajanje i obavljanje vježbeničke prakse kao i druga pitanja urediti Pravilnikom o unutarnjem redu kojeg donosi predsjednik Državne komisije.

Članak 17.

Ovom odredbom je definirano da se na radnike i članove Državne komisije, za sva pitanja koja nisu uređena konkretnim zakonom, primjenjuju opći propisi o radu.

Članak 18.

Ovim člankom je određen način financiranja rada Državne komisije na način da se ista financira iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Navedeno je da sredstva za rad Državne komisije obuhvaćaju sredstva za obavljanje redovne djelatnosti koja obuhvaćaju sredstva za rashode za zaposlene, sredstva za materijalne rashode i sredstva za kapitalna ulaganja u zgrade i tehničku opremu.

Određeno je i da su prihodi od naknada i pristojbi u žalbenom postupku prihod državnog proračuna Republike Hrvatske.

Članak 19.

Ovim člankom određena je obveza podnošenja kao i sadržaj godišnjeg izvješća o radu kojeg Državna komisija podnosi Hrvatskom saboru. Državna komisija obvezna je jednom godišnje, a najkasnije do 31. ožujka za prethodnu kalendarsku godinu podnijeti Hrvatskom saboru izvješće o svom radu, o stanju u području pravne zaštite javne nabave i općenito javne nabave u Republici Hrvatskoj. Na zahtjev Hrvatskoga sabora Državna komisija je obvezna izvješće podnijeti i za razdoblje kraće od godine dana.

Članak 20.

Ovim člankom određeno je kako se odluke donesene po žalbama u postupcima pravne zaštite pred Državnom komisijom javno objavljuju na internetskoj stranici Državne komisije odmah po saznanju (u pravilu primitak "dostavnice") da je koja od stranaka u postupku zaprimila odluku Državne komisije. Na ovaj se način postiže maksimalna transparentnost odlučivanja Državne komisije. Isto tako, objavljene odluke imaju i edukativni karakter.

Članak 21.

Određeno je da Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obavljanju poslova Državna komisija nanese stranci nezakonitim ili nepravilnim radom, te da će Republika Hrvatska zatražiti povrat isplaćene naknade kada je član Državne komisije štetu prouzročio namjerno ili krajnjom nepažnjom.

Članak 22.

Ovim člankom određene su prekršajne odredbe za postupanja suprotno odredbama ovog Zakona koje zabranjuju pokušaj utjecaja i utjecaj na donošenje odluka Državne komisije. Propisane su visoke novčane kazne od 50.000,00 do 1.000.000,00 kn za pravne osobe ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Novčana kazna od 10.000,00 do 100.000,00 kuna određena je za fizičku osobu i odgovornu osobu u pravnoj osobi ili u državnom tijelu ili u jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Određen je i rok zastare.

Članak 23.

Ovim člankom određene su prijelazne i završne odredbe. Članovi Državne komisije imenovani po odredbama Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (»Narodne novine«, broj 117/03) nastavlja obavljati poslove do isteka mandata na koji su imenovani. Četiri člana Državne komisije imenovana su na mandat do listopada 2013. godine, a jedan član na mandat do listopada 2014. godine. Propisan je i rok za donošenje Statuta i Pravilnika o unutarnjem redu.

Članak 24.

Ovim člankom je određeno da danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (»Narodne novine«, broj 117/03).

Članak 25.

Odredbom ovoga članka određeno je da pravila iz članka 15. vezana za odbacivanje žalbe zbog neplaćanja naknade u žalbenom roku primjenjuju se na žalbene postupke započete nakon stupanja ovog zakona na snagu.

Članak 26.

Određeno je da zakon stupa na snagu osmog dana od objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVNOJ KOMISIJI ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave sadržana je u odredbi članka 2. stavak 4. točka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 41/01, pročišćeni tekst 55/01).

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Državna komisija je utemeljena Zakonom o javnoj nabavi iz 2001. godine, a osnovana je Zakonom o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine broj 117/03) kao samostalno i nezavisno drugostupanjsko državno tijelo, nadležno za rješavanje žalbi u postupcima javne nabave Republike Hrvatske.

Prilikom osnivanja Državne komisije, relevantne direktive i presude Europskog suda korištene su se kao podloga za uspostavljanje transparentnog i kvalitetnog sustava kontrole javne nabave kroz osnivanje državnog tijela koje je, u svojim značajkama, smješteno između upravne i sudbene vlasti. Najznačajnije stavke Europskog prava koje su ukomponirane u ustroj Državne komisije kao institucije nalaze se u direktivi 89/665. Istom je direktivom određeno da tijela koja vode žalbeni postupak u sustavu javne nabave moraju biti ili sudovi ili tijela koja će ispuniti pretpostavke koje će njihovo funkcioniranje što više približiti sudovima u smislu osnivanja samih tijela kao i načina donošenja odluka te pravnih učinaka odluka. Uvjeti koje mora ispunjavati tijelo nadležno za kontrolu postupaka javne nabave, kada to tijelo nije sud, su sljedeći:

- odluka koje takvo tijelo donosi u postupku kontrole javne nabave, mora biti u pisanom obliku, s obrazloženjem razloga donošenja takve odluke,
- strankama sudionicima u postupku, na odluke takvih tijela, mora biti osigurana sudska zaštita,
- tijelo mora biti neovisno,
- članovi tijela imenuju se i razrješavaju pod istim uvjetima kao i predstavnici sudbene vlasti (važno postići isti princip),
- članovi tijela imenuju se na određeni mandat,
- predsjednik tog tijela mora ispunjavati iste pravne i profesionalne kvalifikacije kao i članovi sudbene vlasti,
- tijelo vodi postupak na raspravnom principu saslušanjem svih stranaka,
- odluke takvog tijela moraju biti pravno obvezujuće.

Sukladno Strategiji razvoja sustava javne nabave Vlade Republike Hrvatske iz 2008. godine, doneseni su Zakon o koncesijama (Narodne novine br. 125/08) i Zakon o javno – privatnom partnerstvu (Narodne novine br. 129/08). Prema odredbama navedenih zakona, nadležnost Državne komisije se proširuje i na odlučivanje po žalbama i u tim postupcima.

Zakon o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave iz 2003. godine ima samo 13. članaka, te je potrebno jasnije normirati prava i obveze ove institucije. Sukladno točki 1. Strategije razvoja sustava javne nabave Vlade Republike Hrvatske iz 2008.

godine koja se odnosi na „razvoj zakonodavnog okvira i operativne mjere za njegovu provedbu“ u točki 3. određena je aktivnost donošenja Izmjena i dopuna Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave. Budući da se predmetni Zakon u cijelosti mijenja predložen je nacrt novog zakona, a ne izmjena i dopuna.

III. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU ZAKONOM

Sve promjene zakonodavstva usmjerene su ka unaprjeđivanju postojećeg sustava, a usvajanjem ovog Zakona čini se znatan normativan i kvalitativan pomak u smjeru zakonodavstva EU.

Predloženim Zakonom predlaže se:

1. jasna definicija nadležnosti ovoga državnoga tijela u rješavanju žalbi na području pravne zaštite u javnoj nabavi, javno-privatnom partnerstvu i koncesijama, stavljanje u nadležnost i pokretanje prekršajnih postupaka
2. dodatno povećanje transparentnosti rada Državne komisije kroz određivanje vrlo kratkog roka za objavu svake odluke koju Državna komisija donese na internetskim stranicama Državne komisije.
3. uvođenje transparentnog postupka natječaja pred Vladom Republike Hrvatske temeljem kojega Vlada Republike Hrvatske Hrvatskom saboru predlaže imenovanje članova Državne komisije,
4. uvođenje naknade za pokretanje žalbenog postupka u postupcima dodjele koncesija i javno – privatnog partnerstva, uz postojeće naknade u postupcima klasične javne nabave
5. uplata naknade za pokretanje žalbenog postupka u postupcima javnih nabava, koncesija ili javno-privatnog partnerstva postaje procesna pretpostavka. U slučaju da žalitelj ne dokaže da je u žalbenom roku ili naknadnom roku uplatio naknadu za vođenje postupka, žalba će biti odbačena kao nedopuštena.
6. naglašavanje zabrane svakog utjecaja na rad Državne komisije te se za navedeno ponašanje uvode prekršajne odredbe.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona definira se Državna komisija s proširenom nadležnošću za rješavanje po žalbama u područjima koncesija i javno-privatnog partnerstva, te se jasno naglašavaju određeni elementi neophodni za funkcioniranje tijela, kao i za postizanje maksimalne transparentnosti u radu. Nadležnost se proširuje i na pokretanje prekršajnih postupaka za prekršaje propisane propisima koji uređuju područje javne nabave.

Isto tako, sukladno iskustvima iz dosadašnjeg rada, uvodi se veća transparentnost u radu institucije u smislu određivanja roka za obveznu objavu odluka koje po žalbama donosi Državna komisija. Konkretno, uvodi se odredba po kojoj se na internetskim stranicama u vrlo kratkom roku, moraju objaviti sve odluke koje Državna komisija donosi rješavajući po žalbama.

Nadalje, normira se i naknada za vođenje žalbenog postupka u dodjeli koncesija i javno-privatnom partnerstvu, a koja sadašnjim pozitivnim pravnim propisima nije određena. Naknada je prihod Državnog proračuna, a činjenica uplaćivanja naknade roka postaje procesna pretpostavka.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Ocjenjuje se da donošenje ovog Zakona neće zahtijevati osiguranje posebnih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU O ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE-PRIHVAĆENE PRIMJEDBE I PRIJEDLOZI

Hrvatski sabor je zaključkom, na sjednici 2. listopada 2009. godine, prihvatio Prijedlog Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave te je uputio predlagatelju primjedbe i prijedloge iznesene na raspravi radi pripreme Konačnog prijedloga zakona. O Prijedlogu zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave raspravljali su Odbor za zakonodavstvo, Odbor za gospodarstvo i Odbor za europske integracije. Konačni prijedlog Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave razlikuje se od Prijedloga zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave budući da su u tekst ugrađene primjedbe zastupnika i nadležnih Odbora Hrvatskog sabora.

Predlagatelj je prihvatio prijedloge zastupnika Emila Tomljanovića, predsjednika Odbora za zakonodavstvo. Prihvaćena je primjedba da cijeli tekst prijedloga zakona treba pravno i nomotehnički doraditi, uredno sistematizirati te izostaviti pojedine odredbe koje ne predstavljaju sadržaj ovoga zakona. Navedene su primjedbe u cijelosti usvojene te je cjelokupan tekst pravno i nomotehnički poboljšan. U smislu pravne i nomotehničke dorade, odnosno izostavljanja pojedinih odredbi, smanjen je broj članaka sa 37 na ukupno 26. Konkretno, izostavljene su odredbe članaka 17., 18., 23., 24. i 25. Prijedloga zakona budući da je istima normirana materija koja se po svojoj prirodi normira podzakonskim aktima te koja će biti normirana Statutom i Pravilnikom o radu kako to navode članci 5. i 16. Konačnog prijedloga zakona. Nadalje, iz istih je razloga izostavljena i odredba članka 14. stavka 1. Prijedloga zakona budući da će ista materija također biti normirana Statutom i Pravilnikom o radu kako to navode članci 5. i 16. Konačnog prijedloga zakona. Iz razloga uređenja i sistematizacije teksta, odnosno suvišnosti same odredbe, izostavljena je i odredba članka 5. Prijedloga zakona. Odredba članka 19. Prijedloga zakona revidirana je na način da su izostavljene odredbe stavaka 2., 3., 4., 5. i 6. budući da je ista materija već uređena 5. dijelom Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine 110/07, 125/08) te se na ovaj način tekst racionalizira i izbjegava ponavljanje.

Isto tako, zastupnik Emil Tomljanović je predložio da se u članku 6. Prijedloga zakona, ali i u ostatku teksta uredi rodno značenje imenica budući da Prijedlog zakona za gotovo sve imenice navodi i muški i ženski rod. Ista je primjedba prihvaćena te je u tom smislu u Konačnom prijedlogu zakona uvrštena odredba članka 6. kojom se navodi da su izrazi koji se u tekstu koriste za osobe u muškom rodu neutralni i da se odnose se na muške i ženske osobe te je na taj način tekst sistematičniji i uredniji.

Usvojena je i primjedba zastupnika Emila Tomljanovića da nije vidljivo tko imenuje predsjednika Državne komisije i njegova zamjenika. Naime, iz odredaba članka 7. Konačnog prijedloga zakona vidljivo je tko su sve članovi Državne komisije, a odredbom članka 9. Konačnog prijedloga zakona uređen je način imenovanja svih članova. Što se tiče primjedbe o kojem se sucu radi i široko postavljene formulacije vidljivo je da to može biti bilo koji sudac.

Predlagatelj je prihvatio primjedbu zastupnika Emila Tomljanovića koji je naveo i da valja uskladiti odredbe stavaka 1. i 2. članka 2. Prijedloga zakona budući da se pojam "pravna zaštita" može tumačiti i kao pravna pomoć. Iz navedenoga je razloga u članku 2. stavku 1. Konačnog prijedloga zakona jasno navedeno da se nadležnost Državne komisije sastoji od rješavanja žalbi u postupcima javne nabave, davanja koncesija i odabira privatnog partnera u projektima javno-privatnog partnerstva.

U članku 2. stavku 2. Konačnog prijedloga zakona pojašnjeno je što sve može biti predmetom kontrole po žalbi te je dodan stavak 3. koji govori da Državna komisija odlučuje i o drugim zahtjevima koje su u postupku pravne zaštite ovlaštene postaviti stranke postupka. Odredba članka 2. stavka 3. Prijedloga zakona, zbog sistematizacije, postala je odredbom članka 3. stavka 1. Konačnog prijedloga zakona.

Zastupnik Emil Tomljanović je istakao i da iz teksta Prijedloga zakona nije vidljivo jesu li članovi Državne komisije i državni dužnosnici. Primjedba je prihvaćena te je u Konačnom prijedlogu zakona jasno navedeno da članovi Državne komisije nemaju status državnih dužnosnika nego je njihov status određen općim propisima o radu, kako to navodi članak 17. Konačnog prijedloga zakona. Da članovi Državne komisije nisu državni dužnosnici jasno je navedeno odredbom članka 11. stavka 4. Konačnog prijedloga zakona.

Predsjednik Odbora za zakonodavstvo, zastupnik Emil Tomljanović, istakao je da nije jasno niti jesu li zaposlenici Državne komisije državni službenici budući je tekst Prijedloga zakona za iste koristio različitu terminologiju. Primjedba je prihvaćena te iz odredbi članaka 16. i 17. Konačnog prijedloga jasno proizlazi da stručne i opće poslove u Državnoj komisiji obavljaju radnici (u smislu Zakona o radu) odnosno osobe koje nisu državni službenici i čija su prava i obveze uređena općim propisima o radu.

Prihvaćena je i primjedba zastupnika Emila Tomljanovića da nije vidljivo kakvo tijelo je "vijeće" koje se spominje u člancima 13., 14. i 19. Prijedloga zakona te da nije jasno tko ga sačinjava i kako odlučuje. Odredbom članka 14. Konačnog prijedloga zakona jasno je opisan način odlučivanja.

Prihvaćena je primjedba zastupnika Emila Tomljanovića te su preispitana rješenja članaka 15., 16. i 20. Prijedloga zakona te je izostavljen članak 16. istoga. Članak 15. Prijedloga zakona je postao članak 13. Konačnog prijedloga zakona i u njega su ugrađene primjedbe iznesene na sjednici Hrvatskoga sabora. Članak 20. Prijedloga zakona je postao članak 15. Konačnog prijedloga zakona zbog razloga sistematizacije i izostavljanja prethodno navedenih odredbi.

Usvojena je i primjedba koju su iznijeli zastupnici Boris Klemenić i Boro Grubišić te je zabrana vršenja utjecaja na rad Državne komisije široko definirana u članku 4. Konačnog prijedloga zakona na način da je zabranjen ne samo utjecaj nego i svaki pokušaj utjecaja, dakle i putem medija, javnih istupa i osobnim kontaktom.

Predlagatelj je usvojio i primjedbu koju su iznijeli zastupnici Boris Klemenić, Dragutin Lesar, Goran Marić, Damir Kajin i Josip Leko koja se ticala članka 4. Prijedloga zakona te je u članku 5. Konačnog prijedloga zakona navedeno da Statut Državne komisije potvrđuje Hrvatski sabor te će na taj način Hrvatski sabor, kojemu prema odredbi članka 3. stavka 1. Konačnog prijedloga zakona za svoj rad odgovara Državna komisija, imati kontrolu nad sadržajem Statuta definiranim člankom 5. stavkom 1. Konačnog prijedloga zakona.

Usvojena je i primjedba zastupnice Ingrid Antičević-Marinović te zastupnika Borisa Klemenića i Gorana Marića te su izostavljene odredbe članaka 30. i 31. Prijedloga zakona koje su normirale službenu tajnu.

Predlagatelj je usvojio i primjedbu zastupnika Damira Kajina i Gorana Marića te je promijenjena odredba članka 35. Prijedloga zakona na način da odredba članka 23. stavci 3. 4. znatno smanjuje rok u kojemu će se donijeti podzakonski akti.

Isto tako, usvojena je primjedba zastupnika Dragutina Lesara o potrebi definiranja kandidacijskog postupka po kojemu Vlada Republike Hrvatske predlaže imenovanje članova Državne komisije Hrvatskom saboru pa članak 9. Konačnog prijedloga zakona normira postupak natječaja. Odredbe članka 7. i 9. Konačnog prijedloga zakona određene su na način da usvajaju primjedbu zastupnika Gorana Marića da nije vidljivo tko imenuje predsjednika Državne komisije.

Predlagatelj je prihvatio i primjedbu zastupnika Dragutina Lesara, Gorana Marića i Josipa Leke te je preispitano rješenje odredbe članka 14. stavka 2. Prijedloga zakona. Iznese primjedbe su prihvaćene i ugrađene u članak 13. stavak 6. Konačnog prijedloga zakona te je revidirano pravo na naknadu plaće, a uvedene su i osnove razrješenja po kojima se ne ostvaruje pravo na naknadu plaće.

Usvojena je i primjedba zastupnika Gorana Marića te je u članku 1. Konačnog prijedloga Zakona izostavljen navod da se zakonom uređuju ustrojstvo i djelokrug Državne komisije u Republici Hrvatskoj, obzirom da se ta činjenica podrazumijeva.

Predlagatelj je usvojio prijedlog zastupnika Dragutina Lesara da se smanji rok u kojemu Državna komisija podnosi Izvješće o radu Hrvatskom saboru, normiran člankom 29. stavkom 1. Prijedloga zakona, odnosno člankom 19. stavkom 1. Konačnog prijedloga zakona.

VI. PRIMJEDBE I PRIJEDLOZI DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Primjedba predsjednika Odbora za zakonodavstvo, Emila Tomljanovića, iznesena u vezi sa samim nazivom Zakona, nije prihvaćena. Naime, navedeno je se da se proširenje nadležnosti na koncesije i javno-privatno partnerstvo mora preslikati u naziv samog zakona, umjesto da se u nazivu zakona, pa i Državne komisije, spominje samo "javna nabava." Unatoč proširenju nadležnosti na dva nova područja, predlagatelj ne smatra da je potrebno mijenjati naziv zakona na način da isti obuhvaća i kontrolu postupaka javne nabave, kao dosad, te da se u naziv unese proširenje na kontrolu koncesija i javno-privatnog partnerstva. Naime, Strategija razvoja sustava javne nabave Vlade Republike Hrvatske iz lipnja 2008. godine pod *krovnim pojmom javne nabave* obuhvaća "klasičnu javnu nabavu" i koncesije i javno-privatno partnerstvo. Isto proizlazi i iz pravne stečevine EU. Nominalno određenje nadležnosti za svako pojedino područje u nazivu zakona ne bi predstavljalo poseban kvalitativan iskorak.

Predlagatelj nije usvojio primjedbu zastupnika Borisa Klemenića da Izvješće o radu Državne komisije treba sadržavati više od statističkih podataka. Naime, članak 19. Konačnog prijedloga zakona, odnosno članak 29. Prijedloga zakona, uz statističke podatke kao sadržaj izvješća navodi i analize te ocjenu stanja u pravnoj zaštiti i javnoj nabavi općenito.

Nije prihvaćena primjedba zastupnice Ingrid Antičević-Marinović i zastupnika Borisa Klemenića da tekst ovoga propisa treba sadržavati odredbu o roku u kojemu se odlučuje o žalbi. Rok za rješavanje po žalbi određen je člankom 156. stavkom 7. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine 110/07, 125/08) kojima je određeno da Državna komisija odluke donosi u roku od 15 dana od dana kompletiranja spisa.

Predlagatelj nije usvojio primjedbu zastupnika Damira Kajina da članovi Državne komisije za svoj rad trebaju odgovarati politički i cijelom imovinom, da stavljaju mandat na raspolaganje u slučaju promjene Vlade kao i da trebaju podnijeti ostavku u slučaju da Hrvatski sabor ne prihvati Izvješće o radu Državne komisije. Naime, kako je određeno u

Konačnom prijedlogu zakona, a sukladno zahtjevima pravne stečevine, Državna komisija mora biti samostalno i neovisno tijelo. Iz navedenih razloga, član Državne komisije posao obavlja profesionalno i ne obavlja političku funkciju pa niti ne odgovara politički, a svako drugo rješenje bi narušavalo postignutu samostalnost i neovisnost. Isto tako, Državna komisija za svoj rad ne odgovara Vladi Republike Hrvatske, nego Hrvatskom saboru. Člankom 21. je određena odgovornost za štetu članova Državne komisije.

Predlagatelj nije usvojio primjedbu zastupnika Damira Kajina da se ovim Zakonom mora normirati javna nabava u ambasadama budući se istom materijom bavi Zakon o javnoj nabavi (Narodne novine 110/07, 125/08), odnosno Pravilnik o javnoj nabavi za potrebe diplomatsko-konzularnih predstavništava Republike Hrvatske.

Nije usvojeno mišljenje zastupnika Damira Kajina da, u kontekstu zabrane vršenja utjecaja na rad Državne komisije iz članka 3. Prijedloga zakona, odnosno članka 4. Konačnog prijedloga zakona, a u vezi sa člankom 34. Prijedloga zakona, odnosno člankom 22. Konačnog prijedloga zakona, treba posebno naglasiti da je utjecaj zabranjen članovima izvršne vlasti. Naime, smatra se da je diktacija odnosnih normi dovoljno široka i nema potrebe za pojedinačnim nabranjem.

Predlagatelj nije usvojio mišljenje zastupnika Damira Kajina da članovi Državne komisije moraju objavljivati imovinske kartice budući je isti vezano uz dužnosnički status, a člankom 11. stavkom 2. Konačnog prijedloga zakona je određeno da član Državne komisije nije dužnosnik nego se na njega, kako navodi odredba članka 17. Konačnog prijedloga zakona, primjenjuju opći propisi o radu.

Predlagatelj nije usvojio primjedbu zastupnika Dragutina Lesara da Državna komisija treba imati pravo nadzora po službenoj dužnosti za postupke čija je vrijednost iznad određenoga praga. Naime, nadzor postupaka je odredbama Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine 110/07, 125/08) stavljen u nadležnost tijela nadležnog za sustav javne nabave, odnosno u nadležnost Uprave za sustave javne nabave Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva.

Nisu usvojena mišljenja zastupnika Dragutina Lesara i Josipa Leke da postupak razrješenja člana Državne komisije treba moći inicirati i Hrvatski sabor, a ne samo Vlada Republike Hrvatske. Naime, razlozi za razrješenje člana Državne komisije taksativno su nabrojani u članku 13. stavku 1. Konačnog prijedloga zakona, a Vlada Republike Hrvatske pokreće postupak u slučaju ispunjenja uvjeta, dakle postupa samo u tehničkom dijelu. Meritorno odlučivanje je odredbom članka 13. stavka 1. Konačnog prijedloga zakona svakako ostavljeno u nadležnosti Hrvatskog Sabora.

Predlagatelj nije prihvatio prijedlog zastupnika Gorana Marića da iskustvo za imenovanje člana Državne komisije iz članka 10. Prijedloga zakona treba obuhvaćati iskustvo od 5 godina na poslovima nabave, a ne samo javne nabave. Međutim, iskustvo na poslovima javne nabave vrlo je specifično, odnosno radi se o području na kojemu se primjenjuju posebni propisi i procedure koji nisu svojstveni ostalim granama gospodarstva te se iz navedenih razloga ne smatra da bi iskustvo na poslovima nabave uopće predstavljalo značajnu kvalitativnu promjenu.